KALATALOUDEN KESKUSLIITTO
CENTRALFÖRBUNDET FÖR FISKERIHUSHÅLLNING
www.ahven.net

Ympäristövaliokunta Helsinki, 29.9.2017

Viite: Asiantuntijoiden kuuleminen Ympäristövaliokunnassa 29.9.2017

Asia: Lausunto aiheesta: Ehdotus neuvoston asetukseksi vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle

Kalatalouden Keskusliitto on tutustunut komission asetusehdotukseen sekä valtioneuvoston muistioon aiheesta. Ehdotettu valtioneuvoston kanta vastaa mielestämme kansallisia etuja. Esitetyssä muodossa kannanotto mahdollistaa lisäksi riittävän liikkumavaran kansainvälisiin kalastusneuvotteluihin.

Eri kalalajien kiintiöistä haluamme kiinnittää valiokunnan huomion muutamaan yksityiskohtaan. Lohen osalta pidämme TAC:n pitämistä nykytasolla vähimmäisvaatimuksena suomalaisten kaupallisten kalastajien kannalta. Valmisteilla olevan lohen monivuotisen suunnitelman periaatteiden soveltaminen tukee tätä tavoitetta.

Suomen tärkeimmän kalastuskiintiön, Pohjanlahden silakan osalta kiintiön suuret vuosien väliset heilahtelut ovat johtuneet johtuvat enemmän tutkimusmenetelmistä kuin todellisista muutoksista kalakannassa. Komission esittämälle 50 % kiintiöleikkaukselle ei ole perusteita kalastajien käytännön havaintojen eikä myöskään viimeisimmän tieteellisen neuvonannon perusteella. Suomen kannaksi esitetty MSY-pistearvo 0,21 ja siitä seuraava kiintiön 32 % leikkaus on hyväksyttävissä.

Myös muiden kiintiöiden osalta pidämme ehdotettua valtioneuvoston kantaa hyväksyttävänä. Kiintiöneuvotteluissa turskan osalta intressit eroavat jäsenmaiden välillä ehkä eniten. Erityisesti itäisen turskakiintiön tuntuva pienentäminen on Suomen edun mukaista, koska turska vaikuttaa välillisesti kilohailin kautta lohikantojen tilaan M74-oireyhtymän kautta.

Ankeriaan osalta Suomen tulee pitää tavoitteena koko Euroopan laajuista kalastuksen rajoittamista muuten kuin kalastuksen täyskiellon avulla. On konkreettinen uhkakuva, että kielto jää lopulta sovellettavaksi vain Itämeren alueella, jolloin vastuu rajoituksista kohdistuisi vain ankeriaan esiintymisalueen reunamalle. Kokonaisuuden kannalta on olennaista, mitä tapahtuu koko ankeriaan esiintymisalueella mukaan lukien sisävedet.

Ankeriaan elinkierto on hyvin pitkä, jopa useita kymmeniä vuosia. Säätelyn vaikutukset kannassa ovat siksi myös hitaita. Ankeriaan hoitosuunnitelmien soveltaminen EU-vesissä alkoi kymmenen vuotta sitten ja viimeisimpien tutkimustulosten mukaan jokiin nousevien lasiankeriaiden määrä on jo kaksinkertaistunut heikoimmasta arvostaan.

Yksityiset vesialueen omistajat ovat omalla rahoituksellaan vastanneet viime vuodet Suomen ankeriaanhoitosuunnitelman mukaisten istutusten toteutuksesta. Nämä istutukset tulevat loppumaan kalastuksen täyskiellon myötä, jolloin hoitosuunnitelman toteutus joko loppuu täysin tai jää valtion maksettavaksi.

Vesa Karttunen
toiminnanjohtaja

Malin Lönnroth
kalastusbiologi